

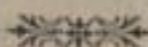
byšće zbóžni byli; přetož wjele zamóže wobstajna modlitwa sprawneho.*

17. Elias bě runja nam čłowjek,* séerpliwy a prošese z modlitwu, zo by dešć nješol na zemju, a dešća njeńdžeše tři lěta a šěsć měsacow. 3. Kral. 17, 1; Luk. 4, 25.

18. A zas so modleše a njebjó da dešć a zemja da swój plód.*

19. Moji bratřa, jelizo je so štó wot prawdy zabludźil a něchtó by jeho wobroćil,

20. Dyrbi wědžeć, zo kiž wobroćí hrěšnika wot jeho bludneho puća, wumóži jeho dušu wot smjerće a přikryje mnohosć hrěchow.*

PRĚNI LIST S. JAPOŠTOŁA PĚTRA.

STAW I.

Džakuje so Bohu za powołanje k wěrje a k wěcnemu žiwjenju, kotrež pak so jeno z mnohimi prócami dobudže, wo kotrymž su profetowje wěšćili; napomina jich k čistosći žiwjenja, dokelž su z Khrystusowej krewju wumóženi.

Pětr, japoštoł Jězusa Khrystusa, wuzwolnym přikhadnikam rozpjeršenja* w Pontu, Galaciji, Kappadociji, Asiji a Bithyniji,**

2. Po předwědomosći Boha Wótea, k swjatosćenju Ducha, k poslušnosći a

pokrjepjenju krewje Jězusa Khrystusa.*
Milosć a pokoj budź wam rozmnoženy.

3. Khwaleny budź Bóh a Wóte našeho Knjeza Jězusa Khrystusa, kotryž nas po swojej wulkej milosći z nowa splodźi k žiwej nadźiji přez wot-mortwych-wstaće Jězusa Khrystusa,*

2. Kor. 1, 3; Ef. 1, 3.

4. K njezakhodnemu a njeznječisćenemu a njezahinitemu herbstwu, zakhowanemu w njebjesach za was,*

16. Wot čelneje khorosće wobroćí so swj. japoštoł ke khorosći duše, a žada sebi, zo bychu sebi wěriwi jedyn druhemu hrěchi ponižnje wuznawali, a jedyn za druhého so modlili, zo bychu spuśćenje hrěchow dóstali. — 17. t. r. tym samym slabosćam podćisnjeny. — 18. Jakož bu Eliasowa modlitwa wuslyšana, tak nańdže tež naša modlitwa wuslyšenje, hdyž so prawje dokonja. — 19. Jelizo so štó we wěrje abo w žiwjenju wot praweho puća wotwobroćí a druhí jeho z modlitwu, napominanjom, powučenjom zas na prawy puć wobroćí, zakhowa jeho dušu před wěcnym zahinjenjom a zasluži sebi Božu milosć, kotraž jemu samomu přiležnosć wobradzi, zo swoje hrěchi derje spóznaje, a wšitke srědky nałoža, zo bychu so přikryle, t. r. spuśćile.

I. 1. „Rozpjeršenje“ to su wšitke krajiny zwonka Palaestiny, w kotrychž běchu Židža žiwi, jako přikhadnicy mjez pohanami; s. Pětr pak njeměni tu jeno Židow po narodže, ale wěriwych, woprawdžity lud Boží, kotřiž maja w njebjesach, w kraju slubjenja swoju wótčinu, a kotřiž su na zemi tak rjec we wukraju, přikhadnicy a cuzbnicy. Wuzwoleni rěkaja wěriwi, dokelž je jich Bóh tak rjec za swój lud wuzwolił a jim njebjeske herbstwo slubił. ** To su krajiny pońóčneje Małasijske při Čornym Morju; jeno krajina Asija, t. j. Joniska, Lydiska a Kariska, je při nawječornym brjozy; tu a w Galaciji je s. Pawoł křesćansku wučbu rozšěrjał, w druhich krajinach pak s. Pětr. — 2. Wuzwolenje stawa so po Božej předwidźiwosći, t. r. Bóh wě wot wěcnosće, kotři do cyrkwy zastupja, a tući su wuzwoleni; wuzwoleni so potom swjatosća přez Ducha swjateho, w poslušnosći zastupja do cyrkwy, to je do noweho sluba, kotryž bu z přećelom krjewje Khrystusoweje z Bohom sćinjeny, a z tutej krewju so při zastupjenju do tohole sluba w swjatej křesćenicy tak rjec pokrjepja. — 3. Japoštoł započina z džakom přećiwu Bohu, kotryž wěriwych k žiwjenju duše a k nadźiji wěcneho herbstwa wubudzi. Tole wožiwjenje ma swoju přičinu we wožiwjenju Jězusowym, w jeho wot-smjerće-wstaću. — 4. K nadźiji smy wožiwjeni, zo njebjeske herbstwo, kotrež budže wěcnje trać, dóstanjemy; nětko drje hišće wěriwi tole herbstwo njewobsedza, ale je wěsće w njebjesach za nich zakhowane.